

[0548]

65. *beile*

Noch yn it Aldfrysk noch yn it Midfrysk is in wurd optekene, dat op *beile* yn 'e bitsjutting fan 'sipeltryn' wiist. Foar 't neist biheart it by ydg. **bhel*, **bhol*-, **bhl*- 'opblaze, tine, opsette' (J. Pokorny, *Idg. etym. Wb.* 120) en dan kinne wy it bêste fan 'e nultrime fan 'e rekkingstrep útgean en in germ. grounfoarm *būliōn* oannimme. Lûdwettich soe dy lêste foarm him ta âldfrysk *bêle* ûntjaen moatte, om't germ. *û* troch *i*-umlaut yn it Aldfrysk ta *ê* wurdt. Wiksel tusken *ê* en *ei* komt gauris foar, al yn it Aldfrysk, forlykje *bêthe/beithe* 'beide'; *brêd/breid* 'breid'; *hêd/heid* '-heit'; *hêthen/heiden* 'heidensk', en fierders yn it Nijfrysk: *betel, beitel*; *egen/eigen*; *steger/steiger*; *teken/teiken*; *weet/weit*.

As dy ôflieding de spiker op 'e kop slacht, dan hat de oarspronklike bitsjutting fan *beile* 'de pofferige, opsette (frou)' west. In graed uterliker bisibbe binne yn dat gefal nfrysk *bol* 'los, weak, spounzich', mnl. *bol* 'net fêst, pofferich', mnd, *bol* 'hohl, aufgebläht' en fierders noch *bil*.